
TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2016)0440

Punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune

Rezoluția Parlamentului European din 23 noiembrie 2016 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune (pe baza Raportului anual al Consiliului către Parlamentul European privind politica externă și de securitate comună) (2016/2067(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune (pe baza Raportului anual al Consiliului către Parlamentul European privind politica externă și de securitate comună),
- având în vedere articolul 42 alineatul (6) și articolul 46 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), referitoare la stabilirea unei cooperări structurate permanente,
- având în vedere raportul anual adresat Parlamentului European de către Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) cu privire la politica externă și de securitate comună (PESC) (13026/2016), în special părțile referitoare la politica de securitate și apărare comună (PSAC),
- având în vedere articolele 2 și 3 și Titlul V din Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolele 21, 36 și 42 alineatele (2), (3) și (7),
- având în vedere concluziile Consiliului din 25 noiembrie 2013, 18 noiembrie 2014, 18 mai 2015, 27 iunie 2016 și 17 octombrie 2016 privind politica de securitate și apărare comună,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 20 decembrie 2013 și din 26 iunie 2015,
- având în vedere rezoluțiile sale din 21 mai 2015 referitoare la punerea în aplicare a politicii de securitate și apărare comune¹, din 21 mai 2015 referitoare la influența evoluțiilor de pe piețele europene de apărare asupra capacităților de securitate și apărare în Europa², din 11 iunie 2015 referitoare la situația militară strategică din

---

¹ JO C 353, 27.9.2016, p. 59.

² JO C 353, 27.9.2016, p. 74.

bazinul Mării Negre în urma anexării ilegale a Crimeii de către Rusia¹, din 13 aprilie 2016 referitoare la UE într-un mediu global în schimbare - o lume conectată, mai contestată și mai complexă², precum și cea din 7 iunie 2016 referitoare la operațiunile de menținere a păcii - colaborarea UE cu ONU și cu Uniunea Africană³,

- având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică - o strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de VP/ÎR, Federica Mogherini, la 28 iunie 2016,
- având în vedere Planul de punere în aplicare a politicii de securitate și apărare, prezentat de VP/ÎR, Federica Mogherini, la 14 noiembrie 2016, și concluziile Consiliului din 14 noiembrie 2016 privind punerea în aplicare a Strategiei globale a UE în domeniul securității și apărării,
- având în vedere Comunicarea comună a Înalțului Reprezentant și a Comisiei din 6 aprilie 2016 privind contracararea amenințărilor hibride (JOIN(2016)0018) și concluziile aferente ale Consiliului din 19 aprilie 2016,
- având în vedere Comunicarea comună a Înalțului Reprezentant și a Comisiei din 28 aprilie 2015 privind consolidarea capacităților ca sprijin pentru securitate și dezvoltare (JOIN(2015)0017) și propunerea Comisiei din 5 iulie 2016 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 230/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 de instituire a unui instrument care contribuie la stabilitate și pace (COM(2016)0447),
- având în vedere Comunicarea comună a Înalțului Reprezentant și a Comisiei din 5 iulie 2016 cu privire la elementele pentru un cadru strategic la nivelul UE pentru sprijinirea reformei sectorului de securitate (JOIN(2016)0031),
- având în vedere concluziile Consiliului din 18 aprilie 2016 privind platforma de sprijinire a misiunilor,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 aprilie 2015 intitulată „Agenda europeană privind securitatea” (COM(2015)0185),
- având în vedere „Strategia reînnoită de securitate internă a Uniunii Europene pentru perioada 2015-2020” și concluziile aferente ale Consiliului din 15-16 iunie 2015,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 aprilie 2016 cu privire la punerea în aplicare a Agendei europene privind securitatea pentru a combate terorismul și a deschide calea către o uniune a securității efectivă și autentică (COM(2016)0230),
- având în vedere Comunicarea comună a VP/ÎR și a Comisiei din 11 decembrie 2013 privind abordarea globală a UE în materie de conflicte și crize externe (JOIN(2013)0030) și concluziile aferente ale Consiliului din 12 mai 2014,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la securitatea și apărarea

---

¹ JO C 407, 4.11.2016, p. 74.

² Texte adoptate, P8_TA(2016)0120.

³ Texte adoptate, P8_TA(2016)0249.

informatică¹, având în vedere Comunicarea comună a Înalțului Reprezentant și a Comisiei din 7 februarie 2013 referitoare la Strategia de securitate cibernetică a Uniunii Europene: un spațiu cibernetic deschis, sigur și securizat (JOIN(2013)0001), având în vedere concluziile Consiliului din 18 noiembrie 2014 privind cadrul de politici pentru apărarea cibernetică,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 iulie 2016 intitulată „Consolidarea sistemului de reziliență cibernetică al Europei și încurajarea unui sector al securității cibernetică competitiv și inovator” (COM(2016)0410),
- având în vedere înțelegerea cu caracter tehnic dintre Capacitatea de răspuns la incidente informatice a NATO (NCIRC) și Centrul de răspuns la incidente de securitate informatică - Uniunea Europeană (CERT-UE), semnată la 10 februarie 2016, care facilitează intensificarea schimbului de informații cu privire la incidentele cibernetică,
- având în vedere Declarația comună UE-NATO semnată la 8 iulie 2016 în contextul summitului NATO de la Varșovia din 2016 (Declarație comună a președinților Consiliului European și Comisiei Europene, precum și a Secretarului General al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord),
- având în vedere Comunicatul summitului de la Varșovia, publicat de șefii de stat și de guvern care au luat parte la reuniunea Consiliului Atlanticului de Nord de la Varșovia, la 8-9 iulie 2016,
- având în vedere rezultatele sondajului Eurobarometru 85.1 din iunie 2016,
- având în vedere articolul 132 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A8-0317/2016),

Contextul strategic

1. constată că mediul de securitate european s-a deteriorat considerabil, devenind din ce în ce mai schimbător, mai complex, mai periculos și mai puțin previzibil; observă că amenințările sunt atât convenționale, cât și hibride, generate de actori statali și nestatali, provenind din sud și din est, afectând astfel statele membre în mod diferit;
2. reamintește că statele membre depind puternic unul de altul în ceea ce privește securitatea și constată că ele reacționează în mod necoordonat și fragmentat la amenințări și pericole comune, complicând și adeseori împiedicând aplicarea unei abordări comune; evidențiază faptul că lipsa de coordonare reprezintă unul dintre aspectele vulnerabile ale măsurilor Uniunii; constată că Europei îi lipsește reziliența necesară pentru a răspunde în mod eficace amenințărilor hibride, acestea având în multe cazuri un caracter transfrontalier;
3. consideră că Europa este în prezent obligată să reacționeze la apariția unor crize tot mai complexe: din Africa de Vest, Sahel, Cornul Africii și Orientul Mijlociu, partea de est a Ucrainei și până în Caucaz; consideră că UE ar trebui să intensifice dialogul și cooperarea cu țările terțe din regiune, precum și cu organizațiile regionale și subregionale; subliniază că UE ar trebui să fie pregătită să facă față unor schimbări

---

¹ JO C 419, 16.12.2015, p. 145.

structurale în peisajul securității internaționale, precum și unor provocări precum conflictele interstatale, statele aflate în colaps și atacurile informatice, dar și urmărilor pe care le vor avea schimbările climatice în domeniul securității;

4. constată cu îngrijorare că Europa este vizată cu o intensitate fără precedent de acte de terorism executate de organizații islamice radicale și persoane radicalizate, care amenință modul de viață european; subliniază că, prin urmare, securitatea persoanelor a dobândit o importanță primordială, erodând distincția tradițională dintre dimensiunile sale internă și externă;
5. invită UE să se adapteze la aceste provocări în materie de securitate, în special prin folosirea într-un mod mai eficient a instrumentelor PSAC existente, în concordanță cu celelalte instrumente externe și interne; solicită o mai bună cooperare și coordonare între statele membre, în special în domeniul combaterii terorismului;
6. solicită adoptarea unei politici preventive mai ambițioase, bazate pe programe de deradicalizare cuprinzătoare; constată că este esențial să se combată într-un mod mai activ radicalizarea și propaganda teroristă, atât în interiorul UE, cât și în relațiile externe ale UE; invită Comisia să ia măsuri pentru a combate difuzarea pe internet a materialelor cu conținut extremist și să promoveze cooperarea judiciară mai activă între sistemele de justiție penală, inclusiv cu ajutorul Eurojust, în vederea combaterii radicalizării și a terorismului în toate statele membre;
7. constată că, pentru prima dată după cel de Al Doilea Război Mondial, granițele din Europa au fost modificate cu forța; subliniază impactul negativ al ocupației militare pentru securitatea Europei în ansamblu; reiterează că orice modificare cu forța a granițelor Ucrainei nu respectă principiile Actului final de la Helsinki și ale Cartei Organizației Națiunilor Unite;
8. subliniază că, potrivit sondajului Eurobarometru 85.1 publicat în iunie 2016, aproximativ două treimi din cetățenii Uniunii ar dori ca UE să se implice mai mult în chestiuni ce țin de politica de securitate și de apărare;
9. consideră că o politică externă și de securitate europeană mai unificată și, prin urmare, mai eficace poate contribui în mod determinant la reducerea intensității ciocnirilor armate din Irak și Siria, precum și la eliminarea autointitulatului Stat Islamic;

Revizuirea și întărirea PSAC

10. este ferm convins, așadar, că se impune o revizuire detaliată și aprofundată a PSAC, pentru a permite UE și statelor sale membre să contribuie într-un mod determinant la securitatea Uniunii, la gestionarea crizelor internaționale și la afirmarea autonomiei strategice a UE; reamintește că nicio țară nu este în măsură să facă față singură provocărilor actuale în ceea ce privește securitatea;
11. consideră că o revizuire reușită a PSAC va trebui să includă pe deplin statele membre ale UE încă de la începutul procesului, pentru a se evita riscul apariției unor blocaje în viitor; atrage atenția asupra avantajelor practice și financiare ale unei cooperări mai strânse pentru dezvoltarea capacităților de apărare ale UE și evidențiază inițiativele aflate în curs, care ar trebui susținute până la capăt cu măsuri concrete în cadrul Consiliului European pe probleme de apărare din decembrie 2016; invită statele

membre și UE să investească în mod adecvat în securitate și apărare;

12. subliniază faptul că punerea în aplicare a unei cooperări structurate permanente [articolul 42 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană] va permite dezvoltarea unei apărări proprii sau a unei structuri permanente de apărare proprie, care poate îmbunătăți operațiunile de gestionare a crizelor;
13. subliniază că, în condițiile în care nu mai deține controlul deplin asupra securității sale și nu poate să aleagă momentul și locul acțiunii, UE ar trebui să fie în măsură să intervină, prin intermediul misiunilor și al operațiunilor PSAC și prin intermediul altor instrumente pertinente, în orice tip de acțiune de gestionare a crizelor, inclusiv în acțiuni de prevenire și de soluționare a crizelor, cuprinzând astfel toate etapele ce caracterizează ciclul conflictului, precum și să participe pe deplin la asigurarea securității UE și la garantarea securității și apărării comune a întregului spațiu de libertate, securitate și justiție; încurajează Consiliul European să înceapă să transforme politica de securitate și apărare comună într-o apărare comună, în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) din TUE; consideră că unul dintre obiectivele principale ale PSAC ar trebui să fie consolidarea rezilienței UE;
14. salută foaia de parcurs referitoare la PSAC, prezentată de ÎR/VP cu un calendar și cu etape concrete; salută faptul că această foaie de parcurs completează viitorul plan de acțiune european în domeniul apărării; subliniază că este necesar să fie consolidată componenta militară a PSAC; este ferm convins că statele membre ar trebui să își coordoneze investițiile în securitate și apărare, precum și să îmbunătățească sprijinul financiar acordat cercetării din domeniul apărării de la nivelul UE;
15. subliniază, de asemenea, că PSAC ar trebui să se bazeze pe principiul unei apărări colective puternice și pe o finanțare eficientă, ar trebui pusă în aplicare în coordonare cu instituțiile internaționale din domeniul securității și al apărării, precum și să fie pe deplin complementară cu NATO; consideră că UE ar trebui să încurajeze statele membre să respecte obiectivele NATO referitoare la capacități, care impun un nivel minim al cheltuielilor pentru apărare de 2% din PIB, obiective reafirmate la summiturile din Țara Galilor și din Varșovia;
16. reamintește că conflictele și crizele din Europa și din vecinătatea acesteia au loc atât în spațiul fizic, cât și în cel informatic și subliniază că, prin urmare, securitatea informatică și apărarea informatică trebuie să fie integrate ca elemente de bază ale PSAC și înglobate pe deplin în toate politicile interne și externe ale UE;
17. salută prezentarea realizată de către VP/ÎR cu privire la Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene (EUGS) ca o evoluție necesară și pozitivă a cadrului instituțional în care PESC și PSAC urmează să funcționeze și să evolueze; regretă gradul scăzut de implicare a statelor membrilor în pregătirea EUGS;
18. subliniază că sunt necesare un angajament, o aderare și un sprijin puternice din partea statelor membre și a parlamentelor naționale, în strânsă cooperare cu toate organismele competente ale UE, pentru a asigura punerea în aplicare rapidă și eficace a EUGS în conformitate cu nivelul politic de ambiție, cu prioritățile și cu abordarea cuprinzătoare vizate, sub forma unei Cărți albe a UE privind securitatea și apărarea, precedată de Planul de punere în aplicare a politicii de securitate și apărare; subliniază legătura puternică dintre Planul de punere în aplicare, pe de o parte, și punerea în aplicare mai

generală a EUGS, viitorul plan de acțiune în materie de apărare al Comisiei Europene și punerea în aplicare a Declarației comune UE-NATO semnată la Varșovia, pe de altă parte; salută activitățile în curs ale VP/ÎR și ale statelor membre în cadrul procesului de punere în aplicare; subliniază că trebuie alocate resurse adecvate pentru punerea în aplicare a EUGS și pentru realizarea unei PSAC eficace și solide;

19. consideră că se impune elaborarea unei strategii sectoriale ca o acțiune ce decurge din EUGS (aceasta urmând să fie aprobată și prezentată de Consiliu), care ar trebui să precizeze nivelul de ambiție civil și militar, sarcinile, cerințele și prioritățile în ceea ce privește capacitățile; își reiterează apelurile anterioare privind elaborarea unei Cărți albe europene privind apărarea și îndeamnă Consiliul să elaboreze acest document fără întârziere; își exprimă preocuparea că planul de punere în aplicare propus pentru domeniile securității și apărării este cu mult sub nivelul așteptărilor Parlamentului și ale publicului; reiterează indivizibilitatea securității tuturor statelor membre ale Uniunii Europene;
20. ia act de Pactul european de securitate propus de miniștrii afacerilor externe din Germania și Franța și susține, printre altele, ideea unei analize comune a mediului strategic al Europei, conform căreia amenințările vor fi evaluate împreună, în mod periodic, de către toate părțile, ceea ce ar impune respectul reciproc pentru preocupările individuale și ar asigura sprijinul capacităților și acțiunilor comune; salută, de asemenea, inițiativele recente ale celorlalte state membre cu privire la dezvoltarea PSAC; regretă însă lipsa unei autoevaluări din partea statelor membre în ceea ce privește inactivitatea lor legată de punerea în aplicare a angajamentelor europene anterioare din domeniul apărării;
21. observă că, pentru aceasta, este necesară cooperarea cu activități similare din cadrul NATO; subliniază că sunt indispensabile un angajament serios și un schimb mai intens și mai eficient de informații și date între statele membre;
22. constată că, întrucât securitatea internă și externă devin din ce în ce mai integrate, iar distincția dintre spațiul fizic și cel informatic este tot mai greu de determinat, devine de asemenea necesară integrarea inventarelor lor respective, ceea ce îi va permite UE să recurgă la întregul spectru de instrumente, până la nivelul prevăzut la articolul 42 alineatul (7) din Tratatul privind Uniunea Europeană;

PSAC și abordarea integrată a crizelor

23. subliniază importanța creării unui sediu permanent la nivelul UE pentru misiunile și operațiunile PSAC civile și militare, de unde personalul operațional integrat să susțină întregul ciclul de planificare, de la conceptul politic inițial până la planurile detaliate; subliniază că acest sediu nu va dubla structurile NATO, ci va reprezenta mecanismul instituțional necesar pentru a îmbunătăți planificarea misiunilor și operațiunilor PSAC și capacitățile de desfășurare;
24. evidențiază contribuția misiunilor și operațiunilor PSAC la pacea și stabilitatea internațională, inclusiv asistența la frontieră, consolidarea capacităților, misiunile de instruire militară și operațiunile navale;
25. regretă faptul că misiunile și operațiunile PSAC au fost afectate în continuare de deficiențe structurale, care le-au pus în pericol eficiența; consideră că acestea ar trebui

să fie instrumente autentice și să fie mai bine integrate în EUGS;

26. ia act, în această privință, de nivelul ambiției politice stabilit de EUGS pentru o abordare integrată a conflictelor și crizelor în ceea ce privește angajamentul Uniunii în toate etapele din ciclul conflictului, prin prevenire, soluționarea conflictului și stabilizare, precum și prin angajamentul său de a evita dezangajarea prematură; consideră că UE ar trebui să sprijine în mod coerent statele membre implicate în coaliția internațională împotriva autoproclamatului Stat Islamic prin stabilirea unei operațiuni PSAC în Irak, axată pe instruire;
27. salută ideea misiunilor PSAC „regionalizate” prezente în Sahel, în special deoarece corespund voinței țărilor din această subregiune de a intensifica cooperarea în domeniul securității prin intermediul platformei G5 pentru Sahel; este convins că acest lucru ar putea reprezenta o oportunitate pentru consolidarea eficienței și relevanței misiunilor PSAC (EUCAP Sahel Mali și EUCAP Sahel Niger) prezente la fața locului; este ferm convins că un astfel de concept de „regionalizare” trebuie să se bazeze pe cunoașterea aprofundată a situației din teren, pe obiective precise și pe mijloacele necesare pentru realizarea lor și nu ar trebui să fie stabilit doar sub influența unor considerente politice;
28. subliniază că toate deciziile Consiliului privind misiunile și operațiunile viitoare ar trebui să acorde prioritate angajamentelor în conflicte care au un impact direct asupra securității UE sau a securității partenerilor și a regiunilor în care UE joacă rolul de garant al securității; consideră că decizia de a se angaja ar trebui să se bazeze pe o analiză și o înțelegere comună a mediului strategic și pe interesele strategice comune ale statelor membre și să țină seama de acțiunile celorlalți aliați și ale celorlalte organizații, cum ar fi ONU sau NATO; consideră că misiunile PSAC de consolidare a capacităților trebuie să fie coordonate cu activitățile desfășurate de Comisie în vederea reformării sectorului securității și în domeniul statului de drept;
29. ia act de propunerea Comisiei de modificare a Regulamentului (UE) nr. 230/2014 de instituire a unui instrument care contribuie la stabilitate și pace, pentru a amplifica asistența din partea Uniunii în vederea dotării actorilor militari din țările partenere, asistență pe care o consideră o contribuție indispensabilă la reziliența acestora, reducând astfel posibilitatea ca aceștia să facă din nou obiectul conflictelor și să devină baze din care să fie lansate activități ostile împotriva UE; subliniază că acest lucru trebuie efectuat în circumstanțe excepționale, astfel cum se subliniază la articolul 3a din propunerea sus-menționată de modificare a Regulamentului (UE) nr. 230/2014, pentru a contribui la dezvoltarea durabilă, buna guvernare și statul de drept; în acest sens, încurajează SEAE și Comisia să accelereze punerea în aplicare a inițiativei CBSD pentru a îmbunătăți eficiența și sustenabilitatea misiunilor PSAC;
30. subliniază necesitatea de a identifica, de asemenea, noi instrumente financiare pentru a îmbunătăți dezvoltarea capacităților partenerilor în domeniile securității și apărării; invită SEAE și Comisia să asigure o coerență și o coordonare depline pentru a obține rezultate optime și a evita dublarea eforturilor la fața locului;
31. observă, în acest sens, că misiunile Petersberg ar trebui să fie revizuite, iar grupurile tactice de luptă ar trebui să devină cât mai curând un instrument militar utilizabil prin creșterea modularității și printr-o finanțare mai funcțională; remarcă lipsa unei atitudini constructive în rândul statelor membre, ceea ce reprezintă în continuare un obstacol politic și operațional pentru desfășurarea grupurilor tactice de luptă; îndeamnă Consiliul

să inițieze constituirea fondului de lansare prevăzut la articolul 41 alineatul (3) din TUE, pentru a asigura finanțarea de urgență a etapelor inițiale ale operațiunilor militare;

32. solicită ca normele financiare ale UE să devină mai flexibile, pentru a sprijini capacitatea acesteia de a răspunde crizelor și pentru a putea să pună în aplicare dispozițiile în vigoare ale Tratatului de la Lisabona; solicită să fie reformat mecanismul Athena pentru a include, în primul rând, toate costurile aferente operațiunilor de reacție rapidă și desfășurării grupurilor tactice de luptă ale UE, iar apoi costurile aferente tuturor operațiunilor militare;

Colaborarea cu NATO și cu alți parteneri

33. reamintește că NATO și UE împărtășesc aceleași interese strategice și se confruntă cu aceleași provocări în est și în sud; ia act de importanța clauzei de apărare reciprocă, articolul 42 alineatul (7), pentru statele membre ale UE, indiferent dacă sunt membre ale NATO sau nu; remarcă faptul că UE ar trebui să poată să protejeze, prin propriile mijloace și în aceeași măsură, statele membre ale UE care nu sunt membre ale NATO; ia act de obiectivul EUGS vizând un nivel adecvat de autonomie strategică a UE și subliniază că cele două organizații trebuie să asigure complementaritatea mijloacelor de care dispun; consideră că „autonomia strategică” a UE ar trebui să întărească capacitatea Europei de a promova securitatea în interiorul și în afara frontierelor sale, precum și să consolideze parteneriatul cu NATO și relațiile transatlantice;
34. consideră că piatra de temelie a unei cooperări strânse și eficace între UE și NATO o constituie complementaritatea și compatibilitatea misiunilor lor și, prin urmare, a gamei lor de instrumente; subliniază că relațiile dintre cele două organizații ar trebui să fie în continuare relații de cooperare, și nu de concurență; consideră că UE ar trebui să încurajeze statele membre să respecte obiectivele NATO referitoare la capacități, care impun un nivel minim de cheltuieli pentru apărare de 2% din PIB;
35. subliniază că NATO este cel mai bine dotată pentru descurajare și pentru apărare și este pregătită să pună în aplicare apărarea colectivă (articolul V din Tratatul de la Washington) în caz de agresiune împotriva unuia dintre membrii săi, în timp ce PSAC se axează în prezent pe menținerea păcii, prevenirea conflictelor și consolidarea securității internaționale (articolul 42 din TUE); observă, de asemenea, că UE dispune de mijloace suplimentare pentru a face față provocărilor la adresa securității interne a statelor membre, inclusiv actelor subversive, care nu sunt acoperite de articolul V; reiterează că „clauza de solidaritate” prevăzută la articolul 222 din TFUE este menită să asigure protecția instituțiilor democratice și a populației civile în cazul unui atac terorist;
36. salută recenta declarație comună semnată de UE și NATO la Varșovia și sprijină pe deplin domeniile de colaborare menționate în aceasta; observă că declarația descrie practici informale bine stabilite, mai degrabă decât să ridice cooperarea dintre UE și NATO la un nou nivel; subliniază, îndeosebi, necesitatea de a intensifica cooperarea și de a sprijini în continuare consolidarea capacităților în ceea ce privește amenințările hibride și informatice și cercetarea; salută obiectivul declarat al Foii de parcurs de la Bratislava de a demara imediat punerea în practică a declarației comune;
37. susține pe deplin consolidarea în continuare a cooperării în domeniile securității și apărării cu ceilalți parteneri instituționali, inclusiv ONU, Uniunea Africană, OSCE,

precum și cu partenerii strategici bilaterali, în special SUA, în domenii precum amenințările hibride, securitatea maritimă, reacțiile rapide, combaterea terorismului și securitatea informatică;

Cooperarea europeană în domeniul apărării

38. consideră că dezvoltarea unei industrii puternice a apărării ar întări autonomia strategică și independența tehnologică ale UE; este convins că, pentru îmbunătățirea statutului UE ca garant al securității în vecinătatea Europei, sunt necesare capacități adecvate și suficiente, precum și o industrie a apărării competitivă, eficientă și transparentă, care să asigure un lanț de aprovizionare sustenabil; constată că sectorul european al apărării este caracterizat de fragmentare și suprapuneri care trebuie eliminate treptat printr-un proces care să stimuleze și să recompenseze toate componentele naționale și să ia în considerare perspectiva pe termen lung a unei piețe integrate a apărării;
39. regretă faptul că statele membre nu au pus încă în aplicare cadrul de politici pentru o cooperare sistematică și pe termen lung în domeniul apărării, cu asumarea unui angajament adecvat, iar inițiativa de punere în comun și de partajare a resurselor nu a produs încă rezultate tangibile; invită Consiliul să organizeze periodic dezbateri bianuale în domeniul apărării, pentru a oferi orientări strategice și un imbold politic PSAC și cooperării în domeniul apărării la nivel european;
40. subliniază necesitatea de a consolida și mai mult cooperarea în domeniul apărării informatice și de a asigura reziliența informatică deplină a misiunilor PSAC; îndeamnă Consiliul să includă apărarea informatică drept parte integrantă a dezbaterilor sale din domeniul apărării; consideră că sunt imperios necesare strategii de apărare informatică la nivel național; invită statele membre să utilizeze pe deplin măsurile de consolidare a capacităților informatice, care se află în responsabilitatea Agenției Europene de Apărare (AEA), și să recurgă la Centrul de excelență pentru cooperare în domeniul apărării informatice al NATO (CCDCOE);
41. constată că toate statele membre întâmpină dificultăți în ceea ce privește menținerea unei game foarte variate de capacități complete operaționale în materie de apărare, în principal din cauza constrângerilor financiare; solicită, prin urmare, o mai bună coordonare și opțiuni mai clare cu privire la capacitățile care trebuie menținute, astfel încât statele membre să se poată specializa în anumite capacități;
42. consideră că interoperabilitatea joacă un rol determinant pentru compatibilitatea și integrarea forțelor statelor membre; subliniază, prin urmare, că statele membre trebuie să analizeze posibilitatea unor achiziții comune de resurse din domeniul apărării; constată că caracterul protecționist și închis al piețelor UE din domeniul apărării îngreunează acest lucru;
43. reamintește că o bază europeană industrială și tehnologică solidă în domeniul apărării, care să includă facilități pentru IMM-uri, reprezintă un sprijin fundamental pentru PSAC și o condiție necesară pentru piața comună, care îi va permite UE să își dezvolte autonomia strategică;
44. regretă faptul că statele membre aplică într-o măsură total diferită Directiva 2009/81/CE privind achizițiile în domeniul apărării și securității și Directiva 2009/43/CE privind transferul produselor din domeniul apărării în interiorul UE; invită, așadar, Comisia să

aplice nota explicativă privind articolul 346, să își asume rolul de gardian al tratatelor și să înceapă să pună în aplicare procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în caz de încălcare a acestor directive; invită statele membre să își intensifice eforturile depuse la nivel multinațional cu privire la cererea de produse din sectorul militar în contextul achizițiilor publice și invită industriile europene care asigură oferta să își consolideze pozițiile pe piața mondială printr-o mai bună coordonare și consolidare industrială;

45. este preocupat de scăderea constantă în statele membre a finanțării destinate cercetării în domeniul apărării, ceea ce amenință baza industrială și tehnologică și, astfel, autonomia strategică a Europei; invită statele membre să își doteze armatele cu echipamente fabricate de industria europeană din domeniul apărării, și nu de industriile concurente;
46. este convins că întărirea rolului AEA în coordonarea programelor, proiectelor și activităților axate pe capacități ar fi benefică pentru eficiența PSAC; consideră că AEA trebuie sprijinită pe deplin în realizarea obiectivelor sale, în special în ceea ce privește următoarele sale priorități și roluri în contextul planului de acțiune european din domeniul apărării (EDAP) și al programului european de cercetare din domeniul apărării (EDRP); invită, prin urmare, statele membre să revizuiască organizarea, procedurile și activitățile agenției, prevăzând mai multe opțiuni pentru continuarea cooperării și integrării; invită statele membre să ofere AEA orientări cu privire la coordonarea unei revizui a planului pentru dezvoltarea capacităților, în conformitate cu EUGS și cu strategia sectorială;
47. subliniază că securitatea informatică este, prin natura sa, un domeniu de politică în care cooperarea și integrarea sunt esențiale, nu numai între statele membre ale UE, partenerii-cheie și NATO, ci și între diferiții actori din cadrul societății, deoarece aceasta nu este numai o responsabilitate militară; solicită orientări mai clare cu privire la modul și contextul în care urmează să fie folosite capacitățile ofensive și de apărare ale UE; reamintește că Parlamentul European a solicitat în repetate rânduri o revizuire aprofundată a reglementărilor UE privind exporturile de produse cu dublă utilizare pentru a se evita transferul în mâini nepotrivite al sistemelor de software și de altă natură care pot fi folosite împotriva infrastructurii digitale a UE și împotriva drepturilor omului; invită UE să apere, în cadrul forumurilor internaționale, inclusiv în forumurile pentru guvernarea internetului, principiul conform căruia infrastructura de bază a internetului ar trebui să fie un element neutru în care guvernele să nu aibă dreptul să intervină pentru realizarea intereselor lor naționale;
48. sprijină inițiativele Comisiei din domeniul apărării, cum ar fi planul de acțiune din domeniul apărării și politica industrială din domeniul apărării, care ar trebui să demareze după prezentarea unei cărți albe a UE privind securitatea și apărarea; sprijină implicarea și mai profundă a Comisiei în domeniul apărării, prin acțiuni de amploare și bine orientate de cercetare, planificare și punere în aplicare; salută acțiunea pregătitoare privind cercetarea legată de PSAC și solicită fonduri adecvate pentru perioada rămasă din actualul cadru financiar multianual (CFM); susține dezvoltarea unui program al UE de cercetare în domeniul apărării în cadrul următorului CFM (2021-2027);
49. consideră că un viitor program al UE de cercetare în domeniul apărării ar trebui să finanțeze proiecte de cercetare din domenii prioritare convenite de statele membre și că un fond european de apărare ar putea să sprijine finanțarea capacităților aprobate de comun acord de către statele membre și care au valoare adăugată recunoscută la nivelul

UE;

50. solicită reforma legislației europene pentru a le permite industriilor din domeniul apărării să beneficieze de aceleași ajutoare de stat precum cele de care se bucură industriile din SUA;

o

o o

51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Președintelui Consiliului European, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al NATO, Președintelui Adunării Parlamentare a NATO, Secretarului General al ONU, Președintelui în exercițiu al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și Președintelui Adunării Parlamentare a OSCE.